

vist i mange Tilfælde blive en 20 Rbd. aarlig, hvilket ofte er en ikke ringe Sum for en Skolelærer. Jeg har derfor nogen Engstelig-
hed for, at en saadan Bestemmelse kan blive temmelig byrdefuld. Dette er i alt Fald et Punct, som vil kunne komme under nærmere Overveielse.

Jeg skal endelig tilføie, at, naar der i S. 13 er givet Udfigt til extraordinair Belønning af 20 Rbd. til Skolelærerne, da stemmer dette ikke med mit Dnsse om Alderstillaag. Jeg ønskede, at ældre og værdige Skolelærere kunde faae et vist Tillæg fra 20 Rbd., 50 Rbd. til 100 Rbd., og jeg ønskede, at de skulde have det, ikke som en Belønning for at have bibragt Børnene denne „Extrakundskab“ og „Extrafærdighed“, som er omtalt i Forslaget, men ganske simpelt for at have bibragt Børnene de Begyndelsesgrundene, som det paahviler Skolelærerne at bibringe dem, for at have lært dem godt at læse, skrive og regne, og bibragt dem deres Christendoms Kundskab varmt og alvorligt. Det er der for, jeg har troet, at ældre værdige Skolelærere skulle kunne faae et Alderstillaag, som jeg meente kunde variere fra 20 Rbd. til 100 Rbd. Jeg mener netop, at det er en Feil ved Lovforslaget, naar det i S. 13 hedder: „De Skolelærere, som, uden at forsømme Begyndelsesgrundene for samtlige Børn, udmærke sig ved at bibringe deres Elever saadanne Kundskaber og Færdigheder, der ere dem nødvendige for at blive nyttige Borgere i Staten“, skulle engang om Aaret kunne faae en extraordinair Belønning af 20 Rbd. Jeg veed virkelig ikke, hvad det er for Kundskaber og Færdigheder, der menes; jeg forstaaer virke-

lig ikke Meningen. Hvis man ikke herunder forstaaer at lære Børnene at læse, skrive og regne og bibringe dem Christendoms-Kundskab, saa veed jeg ikke, hvad de ærede Forslagsstillere mene. Jeg troer, at en saadan Bestemmelse kan føre paa Afveie; man kunde maastee et Sted mene, f. Ex., at Bodning var Noget, der var overordentligt nyttigt, eller at man lærte Børnene noget Paparbejde eller andet Sligt. Men, som sagt, disse Udtryk ligesaa vel som flere andre uheldige Bestemmelser, jeg har paapeget ved Lovforslaget, kunne ændres ved nærmere Undersøgelse.

Jeg har nu uforbeholdent udtalt de enkelte Bemærkninger, jeg havde at gjøre ved Lovforslaget. At flere af Enkeltighederne meget let kunne ændres i Henhold til mine Bemærkninger, forsaavidt disse ved nærmere Overveielse skulle findes begrundede, indrømmer jeg gjerne; men jeg har allerede nu troet at burde yttre mig, saaledes som jeg har gjort, fordi det jo her er Skik og Brug, at Enhver søger at bibrage sin Skærv til, at Behandlingen paa et senere Standpunct kan blive saa sikker og saa grundig, som muligt.

R e t t e l s e.

Nr. 270, Sp. 4253, Lin. 6 fr. d.: „i Fasten“
les: „i Høsten“.